

Асен
Александров,
директор на
51 СУ
"Елисавета
Багряна"

Очаква ни Училище на щастието

Скъпи ученици, учители и родители,

Постепенно започваме да се завръщаме към нормалността. Дано това да не е измамно усещане, а трайна тенденция. Но въпреки изпитанията, през които минахме заедно през първия учебен срок, има с какво да се похвалим.

Най-важното е, че сме здрави, че вече сме в класните стаи и че сме пълни с нови идеи и енергия за бъдещето.

Всъщност през първия срок присъственото обучение беше повече и това позволи по-нормален учебен процес. Категорично мога да кажа, че това се дължи и на нас, учителите и учениците от 51 СУ. Тъй като ние първи в България въведохме тестването за COVID.

И докато обществото водеше дискусията „за“ и „против“, ние започнахме да тествахме учителите още на 15 септември. Първи закупахме тестове и за учениците и след като се убедихме, че децата се справят, ние предложихме на МОН да ги въведат навсякъде, защото това е начинът да продължим да учим присъствено. Практиката потвърди това!

Онлайн обучението също не ни затрудни и резултатите го показаха. Още повече, че в 51 СУ имаме богат опит в технологиите и използването им в процеса на обучение и също сме новатори в тази област. Класирането ни в ТОП 10 на най-желаните училища след 7 клас говори красноречиво за постиженията ни.

Забелязахме обаче, че след двугодишния период на онлайн обучение са намалели уменията на децата да разказват, да обясняват с детайли, позагубили са социалните умения, на които много държим и съзнателно възпитаваме в 51 СУ.

И затова направихме нов проект – „51 добродетели за 51 седмици в 51 училище“. Чрез него ще работим за възпитание на емоционалната интелигентност и всички качества, които получиха дефицит по време на пандемията.

Имаме амбицията да превърнем 51 СУ в „Училище на щастието“ – така е наречен и проектът.

Първо ще зарадваме децата с голям хепънинг за патронния празник на училището в края на април. Още повече, че миналата година 51 СУ навърши 60 години, но поради обстоятелствата

(продължава на стр. 7)

Размърдахме институциите срещу насилието в интернет

Два месеца след като учителите и ученическият съвет поискаха строги санкции, нищо не се е променило

СНИМКА: Деян Еничеров

БОЖИДАРА ПЕНЕВА

Два месеца, след като педагогическият колектив и ученическият съвет на 51 СУ излязоха с призив институциите да се намесят, за да спре насилието в интернет, нищо не се е променило, а темата затихна.

Поводът за реакцията е скандалният случай от квартал „Лагера“, където няколко 14 и 15-годишни деца пребиха жестоко свой връстник и качиха видеото в интернет. Пострадалото дете е ученик в 51 СУ „Елисавета Багряна“.

Директорът Асен Александров веднага изпрати писмо с предложения до много институции, сред които и три парламентарни комисии – по образование, по медии и култура и за децата, младежта и спорта. Единствено последната парламентарна комисия, с председател Иван Ченчев, реагира и свика извънредно заседание на 1 февруари, където покани всички заинтересовани страни. Депутатите поставиха срок от два месеца всеки да внесе предложенията си и отново да се съберат.

Позиция изпратиха от Министерството на образованието и от ГДБОП.

МОН са отговорили, че и сега работят за превенцията, а от ГДБОП в три страници са посочили мерките срещу разпространяване на порнография и насилие, но не и срещу кибертормоза.

Владимир Димитров от отдел „Киберпрестъпност“ към ГДБОП призна, че кибертормозът не е криминализиран, а всъщност вече е станал много сериозен.

Само петима полицаи в МВР се занимават с разследването на порнографски материали срещу деца. Но когато става въпрос за кибертормоз, проблемите започват още в семейството и родителите трябва да се информират какво прави детето им в интернет.

Председателят на Държавната агенция за закрила на детето Елеонора Лилова също реагира остро на разпространените клипове и първа под-

(продължава на стр. 2)

Елеонора Лилова, председател на Агенцията за закрила на децата Насилникът в интернет не

ЯНА МАРТИНОВА

- Г-жо Лилова, благодаря, че се съгласихте да отговорите на въпросите на вестника на 51 СУ „Елисавета Багряна“. Вие първа подкрепихте нашата инициатива да се наложи забрана за разпространението на клипове с насилие над деца и всякакъв вид кибертормоз. Активно участвахте във всички обсъждания по темата. Смятате ли, че този път нещо реално може да се промени и как?

- Първо искам да поздравя цялата училищна общност на 51 СУ „Елисавета Багряна“ – учениците, техните родители, учителите и ръководството на училището ви - за това че

имате изразена ясна позиция и нетърпимост към насилието

между и над деца. Времето, което децата прекарват в онлайн пространството, постоянно се увеличава. Задължение на нас, възрастните, е децата да бъдат защитени и да се чувстват сигурни навсякъде, включително в онлайн пространството. От страна на Държавната агенция за закрила на детето използваме всички инструменти, за да гарантираме това. От месец февруари 2022 г. изготвяме Национална програма за превенция на насилието и злоупотребите с деца. Провеждаме консултации с редица заинтересовани страни - министерства, комисии, синдикати, работодатели, родители, учители и, разбира се, деца. За мен, като председател на ДАЗД, и в лично качество като родител, е изключително важно да се чува детската гледна точка. Затова не само аз, но и моят екип разчитаме детският глас да се чува ясно от възрастните и като цяло в обществото ни. Предвиждаме в Националната програма да залегнат и специални раздели именно за кибертормоза и кибернасилието над и между деца.

Д-р ЕЛЕОНОРА ЛИЛОВА е била директор на две столични училища. Ръководи национални и международни проекти в областта на политиките за децата, Председател е на Националния съвет за закрила на детето и на Консултативния съвет по въпросите на децата към ДАЗД. Представител на България в УС на правата на детето към Съвета на Европа.

СНИМКА: Пресцентър ДАЗД

Вярвам, че промяната вече започна, защото има такива проактивни личности като вас и заедно ще действате за доброто на всички деца.
- **Въпреки мерките за сигурност, с които децата са запознати, често се случва да се окажем в си-**

туация на кибертормоз. От позицията на Вашия опит какви съвети бихте дали на тези, които не знаят как да се справят с това?
- Моят съвет и към децата, и към родителите на първо място, е

Размърдахме институциите

Г-н Александров представя предложенията пред парламентарната комисия за децата.

(Продължение от стр. 1)

крепи предложенията на 51 СУ. Георги Апостолов от Центъра за безопасен интернет е на мнение, че и в момента има инструменти за превенция на насилието, които не се използват. На 31 март из-

Снимка: Диана Кънчева

тича двумесечният срок, в който институциите, ангажирани с проблема, трябва да внесат предложенията си за ограничаване на кибертормоза.

Какво предложихме:

Налагане на забрана за разпространение на кадри в интернет и в медии. При нарушение да има глоба в границите на 10-20 хил. лв.

Финансови санкции от 5 до 10 хиляди лева за разпространяващите или за родителите им, ако разпространяващите са малолетни.

Медиите, които съобщават за кадрите, да са задължени да информират какви могат да бъдат санкциите и наложените наказания за извършителите и разпространителите.

Заличаване на вече разпространените видеоматериали с насилие.

Създаване на рубрика на сайта на МВР, в която да се изпращат сигнали с цел нарушителите да бъдат установени по IP адрес и подвеждани под отговорност. Създаване и на рубрика в сайта на МВР, в която да се описват с инициали нарушителите и евентуалните санкции.

Училищата да бъдат уведомявани от МВР за извършени от техни ученици нарушения на обществения ред. Да се създаде бюлетин, чрез който училищата да информират институциите, за които кандидатстват учениците, за техни предишни нарушения.

е герой, а жертва

**взаимно споделяне
и да търсим
доверието помежду си,**

за да разговаряме на всички теми. Така че и сега ще посъветвам децата от 51 СУ щом почувстват, че нещо ги притеснява, и още повече, ако нещо ги плаши, веднага да потърсят подкрепата на техен близък. Личният ми опит показва, че има теми, по които децата трудно споделят с роднините, но това е най-сигурният начин да бъдете защитени. Заедно с възрастните може да намерите решение на всеки проблем, да бъдете подкрепени и да намерите изход от ситуацията. Можете да се доверите и на Националната телефонна линия за деца 116 111, която работи денонощно, анонимно и безплатно. Всяко дете може да получи консултация и психологическа подкрепа от подготвени специалисти за това как да реагира. Никое дете не трябва да се затваря в себе си и да преживява страх или дискомфорт. Доверявайте се на близките си възрастни или на консултантите на Линията за деца и ще разберете сами, че всяко нещо има решение. За тежки злоупотреби с личността на дете в интернет, може да сигнализирате специализираните органи на реда – ГД-БОП.

- Смятате ли, че с прилагането на повече мерки и санкции срещу агресията, насилниците ще намалеят?

- Да, трябва да работим повече за превенция на агресията чрез мерки и санкции. Не трябва да подценяваме факта, че и насилниците са жертви. Както споделих, много държа да чувам мнението на децата и затова темата за насилието над и между деца е често обсъждана със Съвета на децата – представители на детския глас за България от цялата страна и не рядко чувам тезата на вашите връстници, че актът на тормоз е силен вик за помощ и внимание от страна на извършващия го. Знам, че всички ние, порасналите вече деца, сме ви длъжници, защото в забързаното ежедневие все по-трудно намираме време за спокоен разговор с вас и децата го показват по различен начин, за съжаление включително и чрез насилие. Също така знам, че съветите и

**много приказки от
възрастни
ви се струват досадни,**

но мили деца, не се съмнявайте в едно – и ние сме били като вас и всеки от нас със сигурност съжалява, че някога не е послушал родителите или учителите си. Затова все пак ще си позволя да кажа още нещо на всички, които си мислят, че насилието е геройство – не, не е! Геройство е да помогнеш на дете в беда. Има много деца, които са в нужда – помислете за тях, станете доброволци и ще получавате и добро и към вас, защото то винаги се връща.

- Според Вас от каква възраст трябва да започне да се говори на децата за опасностите от насилието и тормоза в интернет предвид навлизането на технологиите в училището и дългия период на онлайн обучение?

- Още от най-ранна детска възраст се възпитава позитивно общуване, без насилие в интернет, защото с всяка изминала година все от по-рано децата стават активни в онлайн пространството. На език и с примери, съобразени с възрастта, с

децата трябва да се говори за това. Грижата да предпазим децата е на всички ни – родители, учители, специалисти по киберзащита. Без да създаваме излишен страх в тях, е изключително важно да ги запознаем и да им покажем с примери какви са рисковете, които крие сърфирането в мрежата. Те могат да станат обект на подигравки, тормоз от недоброжелатели, може да злоупотребят с техните данни и да се разпространи невярна за тях информация, могат да бъдат ухажвани от педофили, могат да станат обект на измама и какво ли още не. Затова трябва да им обясняваме редовно, че ако нещо ги притесни или някой иска от тях нещо, което ги смущава, да говорят за това с доверен за тях възрастен, за да може да се предпазят от въвлечането във вредни за тях дейности, включително престъпления срещу личността им.

- В стремежа си да защитят децата си от кибернасилие много родители изкъсо ги следят в социалните мрежи. Това ли е най-правилният начин за действие?

- За всяко нещо си има правила, така че разбира се, че родителите имат право да определят такива на децата си за ползване на устройствата и влизане в мрежата. Аз не съм привърженик на строгите забрани. Разбира се, всеки родител познава най-добре детето си и знае какво е подходящо за него, така че всеки подхожда индивидуално. Още повече днес родителите са изключително натоварени в това забързано и динамично време и затова в помощ на всички ДАЗД създаде „Правила, за да си в безопасност в мрежата“. Те са разработени в партньорство с Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, Националният център за безопасен интернет, Министерството на образованието и науката, РУО София-град и др. Достъпни са на сайта на Държавната агенция за закрила на детето и са в помощ на децата и възрастните, които могат да ги използват, за да ги предпазят от опасностите. Може да ги намерите тук: <https://bit.ly/3qW5UWM>.

- Коя е най-честата причина за тормоз при децата? С какви сигнали звънят на вашия телефон децата?

- Националната телефонна линия за деца 116 111 е все по-разпознаваема и използвана от децата, както и от възрастни. За съжаление не са малко сигналите за насилие над деца. За изминалата 2021 г. те са 737. От тях 319 са за физическо и психическо насилие. Децата сами споделят, както за насилие над тях, така и за по-леки форми на дискомфорт, който срещат в дадена среда. Най-често темите са свързани с училище – с това как се изграждат приятелства, тревоги за ниски оценки или предстоящи изпити. За съжаление, консултантите на линията имат случай с

дете със суицидни мисли заради кибертормоз. След разговора с психолозите на линията детето е осъзнало, че проблемът има лесно решение и че нищо не е по ценно от живота. Затова още веднъж използвам случая да се обърна към децата – не се притеснявайте да споделяте, ако в момента няма близък възрастен до вас, да се обърнете към Националната телефонна линия за деца 116 111. Там ще срещнете подкрепа и заедно с консултантите ще намерите правилен подход за излизане от ситуацията.

- Мислите ли, че след като се запознаят с това как да се противопоставят на насилието, сегашните деца биха дали добър пример като родители в бъдеще?

- Вярвам, че днешните деца са изключително умни, проактивни и интелигентни.

Сегашните поколения имат възможността да получават много знания и да обогатяват общата си култура постоянно. Също така в Държавната агенция за закрила на детето постоянно получаваме истории, свързани с добри и смели постъпки от деца. Аз знам, че децата са добри, а ако някое дете малко е изпуснало правилната посока, ние заедно трябва да си помогнем и да го върнем там. Дълбоко вярвам, че възпитаваме бъдещи още по-добри, разбиращи, позитивни и грижовни родители.

- Илюзия ли е интернет без насилие? Възможно ли е това да съществува изобщо, или е непостижима мечта?

- Не, не е илюзия. Абсолютно възможно е да съществува, но всички заедно – деца, родители, учители, държавни институции, граждански организации трябва да си подадем ръка и да гледаме в една посока и да изградим сигурна, безопасна и спокойна среда навсякъде и за всяко дете, така че подрастващите да имат възможност да се развиват по най-добрия за тях начин. Нека заедно постигаме повече за децата!

НЕ СИ САМ

Тел. 116 111 е за всички – деца или възрастни, да съобщят, споделят и/или получат съвет за дете в риск.

Националната телефонна линия към ДАЗД е безплатна и работи денонощно, 7 дни в седмицата за цялата страна.

При проблем или важно за теб питане се обади напълно анонимно.

Национална телефонна линия за деца

116 111

Войната

АВЕНИР МИХАЙЛОВ

Войната е разрушителна сила, която опустошава всичко около себе си. Тя води до страх, страдание, гняв, тъга...

И точно заради това в нея никой не печели.

А защо всъщност ние, хората, въобще започваме войни?

...Глупави причини! Това е моят отговор! Започваме войни, защото не се разбираме, защото желаем още и още... Щом постигнем нещо, вместо да се задоволим, желаем да постигнем нещо още по-голямо! А винаги ще има какво да желаем.

Има хора, които обявяват войни, като казват, че е в името на добра кауза, но винаги ще има и друг начин и той често е по-сложен.

Според мен да започнеш война е признак на липса на нерви.

Защо ли? Защото хората, които обявяват войни, нямат нервите да обсъдят нещата цивилизовано. Нервите им се изчерпват и те не се опитват да постигнат решение по мирен път, защото вътрешно искат война!

Още по-лошо е, когато се обяви масова война. Тогава заради суетата на няколко човека загиват милиони.

Става дума за невинни хора, които живеят живота си щастливо, някои от тях тепърва го започват.

Толкова невинни мъже заминават на война, искат или не, милиони не се връщат.

Милиони деца остават без бащи.

А върналите се са с празен поглед, празно сърце и празна душа.

Защото пред очите им е минала толкова много смърт - на приятели, близки... Но и на врагове.

Веднъж отнемеш ли живот, това не напуска съзнанието и тежи на съвестта до края на живота ти. Та този човек е имал близки, сигурно са го чакали у дома....

Как така убийството по време на война е висша

Снимка: <https://www.freepik.com>

ценност и те прави герой, а в мирно време е престъпление, за което отиваш в затвор до живот.

И как така тези, които стоят на върха, ни притежават и като някакви пионки в своята си игра решават съдбите ни! Кой им е дал това право!

Ако войниците спрат на място и кажат:

„Не! Ние няма да отнемаме животи!“

Ако пък умрат, с какво могат да им платят за живота? С пари? Какво, ще си ги спестяват за луксозен живот в онзи свят ли? Или слава, славата на много добър убиец.

Каквото и да са ги научили във военните бази, те могат да проявят воля и да откажат война.

Нима искаме война, в която всички ще загубим нещо?

Нима искаме само заради територия, власт, пари и страх да се избиваме като неандерталци?

И кой ще спечели?

Управляващите? Войниците? Семействата? Гражданите?

Не!

Войната поражда само страдание и нищо друго!

Кино клубът снима филм за оцелелите евреи от Холокоста

Аврам Якоб Папаро разказва спомените си за Холокоста

ЙОАНА ТОДОРОВА

От началото на тази учебна година 51 СУ вече си има и кино клуб. Инициативата за него е на Деян Еничеров, който е ученик в 11 "а" клас. Идеята му е изцяло подтикната от любовта му към киното, което той намира за свое призвание в живота.

Този клуб е първият по рода си в историята на 51 СУ, като бележи своя старт в началото на тази учебна година. За краткото време, в което се развива, доказва че надеждите на г-н Еничеров не са напразни.

В момента кино клубът работи съвместно по проект с „Маргиналия“ (независима медия за правозащитна журналистика) и „Шалом“ (организация на евреите в България). Целта му е да представят спомените на едни от малкото оцелели евреи от времето на Холокоста, използвайки видеографията като главен представител на информацията. Скоро учениците от клуба ще вземат участие в предстоящия кино фестивал в Правец. На миналогодишното издание на фестивала организаторът на клуба Деян Еничеров взе две награди за филма си „Blueberry rush“. За по-нататъшни успехи на клуба и резултатите от проектите ще пишем в следващият брой на нашият вестник.

СНИМКА: Авторът

BEST – дебати, реч и много награди

Знанията и уменията от клуба помагат в бъдещата кариера на децата

АЛЕКСАНДРА БОНЕВА

Основана през 2012 г., BEST Foundation е неправителствена организация с нестопанска цел, която организира състезания за публично говорене на английски език и предоставя възможности за лидерство на студенти чрез своята програма „Student Leader“.

Чрез провеждане на състезания по реч и дебати, възможности за лидерство и международно програмиране BEST Foundation насърчава критично мислене и творчески умения за самоизразяване, за да подкрепи общност от ангажирани, демократично настроени граждани, които са отдадени на създаването на светло бъдеще за България и извън нея.

Ученици от 8 до 12 клас от нашето училище се включват в състезанията през 2017/2018 г. и печелят призови места на национално и регионално ниво.

През 2019 г. в подготовката се включва помощник-учител по английски език, който развива уменията по езика и води клуба. Той е осигурен от фондацията „Америка за България“ по програма „Фулбрайт“ и за поредна година учениците ни се доказват на национално ниво.

В момента отборът на 51 СУ се състои от 20 много амбициозни и трудолюбиви ученици от 8-12 клас, от които имаме двама „Student Leaders- SLs“ - Александър Николаев и Зара Желева. Като главни ръководители на ученическия състав те се стараят да организират срещи, в които отборът да се подготвя за предстоящите състезания. Тяхна мисия е в началото на всяка учебна година да привлекат вниманието на

Клубът по дебати след едно от състезанието по речи.

СНИМКА: архив BEST

новите ни ученици, за да разширим екипа и по-някакъв начин да го предадем на следващите поколения.

В момента Student Leader на отбора е Зара Желева, която е участник в клуба по дебати още от 8 клас. За „Вести +“ тя сподели, че BEST ѝ е помогнала да се доразвие в много различни посоки. Включително да бъде уверена в себе си, което е много важно за нея като „ръководител“ на ученическия състав, тъй като по-малките ученици се нуждаят от човек с опит, на когото могат да разчитат.

Зара силно вярва, че знанията и уменията, които е научила от BEST, ще ѝ помогнат в бъдещата кариера и като цяло в живота след дипломирането. Основното умение, което се развива в клуба, е говоренето пред публика, което е полезно в почти всяка работа, с която искате да се занимавате.

През последните пет години, откакто е създаден клубът, BEST е неизменима част от живота на 51 СУ. Това също е едно от нещата, което ни отличава от другите училища и ни дава едно неповторимо преживяване.

Яна Мартинова

Яна от 8 а нарисува картина, вдъхновена от музиката

ЯНА ВАСИЛЕВА

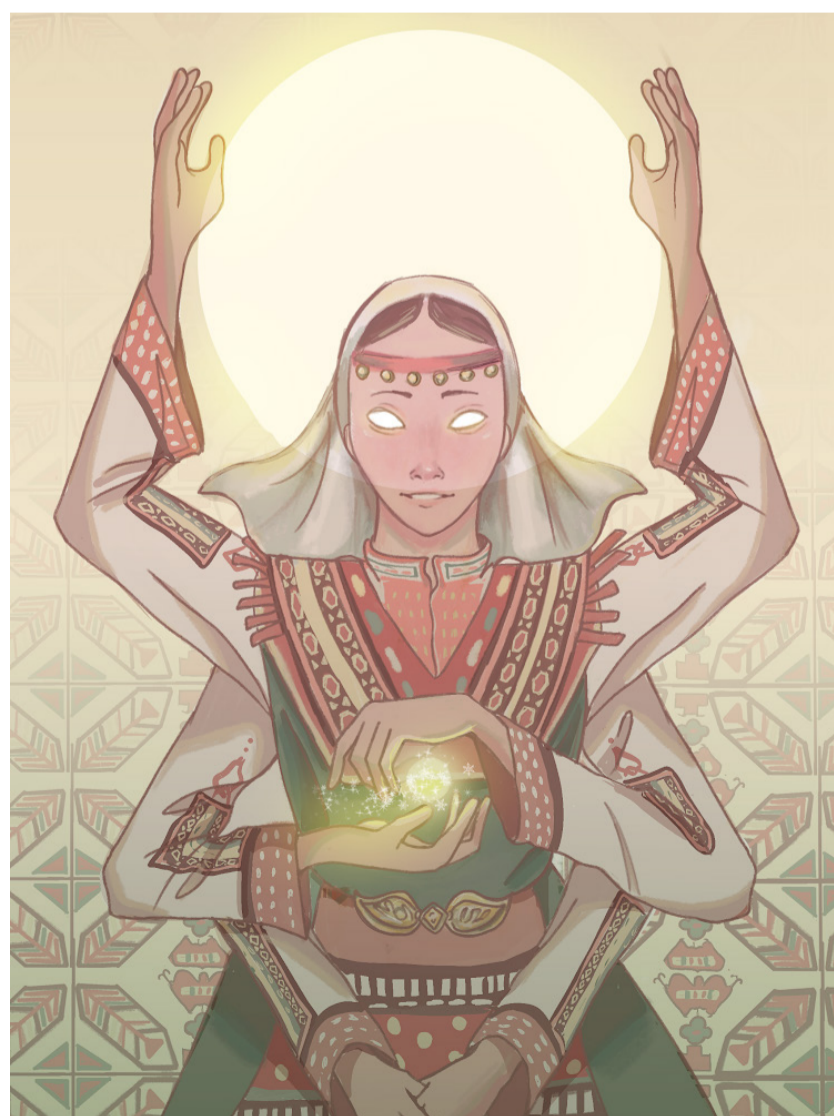
Яна Мартинова от 8-а клас е талантиво момиче, любител на изкуството и науката. Тя получава задача от своята учителка по музика Цветанка Полимирова да слуша „Коледна оратория“ от Димитър Ненов и да илюстрира това, което усеща. Г-жа Полимирова избира тези задачи, защото обича да дава свобода за творчество на децата, а и така ги опознава по-добре. Яна харесва музиката, която учителката пуска в часовете, и с удоволствие приема задачата. Тя се вдъхновява от фолклорните мотиви и затова изобразява българка. Ученичката е имала не много големи очаквания, че госпожата ще я хареса.

Учителката обаче се впечатлява от всички детайли и решава да я покаже на диригента Йордан Камджалов, за да види реакцията му. Той не

повярвал, че картината е направена от ученичка на нейната възраст и как е успяла да изобрази всички тънкости на ораторията. Благодарение на тази рисунка той стигна до убеждението, че това произведение трябва да се изпълнява и пред детска публика!

А Яна ще продължи да рисува, слушайки музика.

Картината, която Яна подари на маестро Йордан Камджалов

51 СУ 60 години след началото:

Двойно по-голямо и най-желано

40 години по-късно срещаме учителка
и ученичка, за да си спомнят
за времето в училище

ЙОАНА ТОДОРОВА

Петък, 15 септември 1961 година. На тази дата официално отваря врати 51 СУ, сградата е недовършена и се налага 632-та ученици да бъдат разпределени в няколко други училища.

Така започва историята на нашия втори дом като едно квартално училище без отопление, подпомагано с лични средства от настойниците на учениците. Тогава то носи името "Васил Демиревски" и учителите в него са точно 32.

През 1981 г. 51 СУ празнува своя двадесетгодишен юбилей, точно година по-късно, през 1982 г. прага му прекриват две девойки, които правят първи стъпки в коренно противоположни начинания. За едната - Румяна Коларова - това ще бъде първа година като преподавател, като класен ръководител и като член на екипа на 51 СУ.

А а за другата усмихна млада дама, вързана на две опашки, Мариана Тодорова, това ще бъде първа година по пътя на знанието. Съдбата ги събира и малката Мани се оказва под закрилата на младата г-жа Коларова и така те заедно правят своите първи стъпки.

Днес, 40 години по-късно, в тази статия ние от-

и така, макар с коренно различни първи тревоги, и двете си спомнят с радост за малкото общество, в което са попаднали. Един от най-силните спомени на г-жа Коларова за първия ѝ випуск е изграждането на нейната класна стая с безвъзмездната помощ от страна на родителите на Мариана. Приветливото, лъчезарно и артистично момиче се оказало със също толкова приветливо и инициативно семейство. За този жест класната е благодарна до ден-днешен.

"Най-хубавото нещо в нашата професия е, че оставаме като частица у децата през целия им живот. А те в този период бяха стриктни, дисциплинирани и сплотени", казва тя.

Сплотеността - това е нещо, което Мариана си спомня изключително добре за времето си, прекарано в 51 СУ. Прекрасната група от хора, в която попада, в нейните очи е най-важното, което нашето училище ѝ дава - "един невероятен първи тласък" в житейския ѝ път.

Това е качество, която откроява 51 СУ от всички останали училища, а то се засилва все повече и повече, след като г-н Александров става директор, казва г-жа Коларова.

През 2021 г. в училището има 1259 деца, двойно повече от началото. Това число е резултат от неуморния труд на училищното ръководство да надграждаме възможностите си всеки ден.

Затова може да заключим, че училището постига много за своите 60 години и ако се опитаме да изредим всичките му успехи, някой видяни, други незабелязани от хората, но каквито и да са те, ще ни е необходима повече от една статия. Затова трябва да сме горди с факта, че може да се наречем негови възпитаници.

Първият първи клас на г-жа Коларова.

Мариана Тодорова като ученичка и 40 години по-късно.

ново ги срещаме, за да разберем какво точно 51 СУ е давало и продължава да дава на възпитаниците си.

Спомените на Мариана за този период са бегли, но основното, останало в съзнанието ѝ, е трепетът, подбуден от трудната задача да оправдае всички високи очаквания. Първият спомен, който има от своята начална учителка, е строгото, но грижовно отношение, с което ги посреща още в първия учебен ден. В очите на недоволното от прическата си малко момиче, това поведение изглежда непознато, но самата тя признава, че според нея то допринася за нейното личностно развитие дори сега, години по-късно. Другарката Коларова обаче има далеч по-големи проблеми, с които предстои да се сблъска, като например непосилната задача да преподаде буквата "Р" на 1-д клас, тъй като среща трудности при произнасянето ѝ.

Г-жа Коларова и днес посреща първокласници в 51 СУ. На малката снимка е г-жа Коларова преди 40 години

СНИМКИ:
Личен архив

Превръщаме се в Училище на щастието

Нов проект ще развива 51 добродетели за 51 седмици

АЛЕКСАНДРА БОНЕВА

През следващите месеци предстои 51 СУ да се превърне в Училище на щастието. Как ли? С общи усилия и с много интересни и различни срещи в часовете.

След двугодишния период на онлайн обучение и изолация екипът от психолози и ръководството предложиха и спечелиха проект за изграждане на щастливи и добродетелни личности „51 добродетели за 51 седмици в 51 СУ“, чиято крайна цел е да се превърнем в Училище на щастието.

„Преценихме, че е много належащо в момента да развиваме ценности, които малко или много са забравени в днешно време“, казва г-н Боян Боев, психолог на 51-во училище. Иновацията е насочена към това да обърнем внимание на добродетелите, които са нужни на един човек в XXI век и стъпва като основа върху всичко, което можем да надградиме.

Училището продължава да се развива и да работи по проблемно-базираното обучение, но ще обърща повече внимание на добродетелите и начина, по който можем да ги преподаваме, пояснява Боев. Сред тях са мъдростта, смелостта,

Какво ще развиваме:

**Мъдрост - Любопитство,
Любов към знанието,
Разсъдливост,
Изобретателност,
Емоционална интелигентност,
Перспектива**

**Смелост - Кураж, Упорство,
Почтеност,**

Човечност - Доброта, Любов

**Справедливост - Гражданска
съвест, Честност, Лидерство**

**Умереност - Самоконтрол,
Здрав разум, Скромност**

**Издигане - Оценка на красота
и достойнство, Благодарност,
Надежда, Духовност, Незлобливост,
Хумор, Ентусиазъм**

човечността, справедливостта, умереността, и издигането,

Иновативният продукт всъщност е стройно организирана система за преподаване във всички класове от първи до дванадесети клас, като се запазва и интердисциплинарният подход.

Екипът за обща и допълнителна подкрепа ще подготви образователни материали по съответните теми, които да се ползват от всички учители. Ще бъдат организирани лекции и беседи с родители за възпитаване на добродетелите в житейски и професионален план. За да реализира целта си, училището планира да създаде така наречената програма „Училище на щастието“, която е структурирана в три образователни етапа.

Защо сме чакали чак до този момент, за да въведем този начин на преподаване! Това ще е и новата мисия на училището. „Убеден съм, че ако някой може да го направи, това е нашето училище, защото тук работят изключително амбициозни и подготвени учители и ученици, които са винаги отворени към усъвършенстването“, категоричен е г-н Боев.

След 10 години и параклисът е осветен

Отец Антони Милушев освещава параклиса.

Точно 10 години след построяването параклисът в двора на 51 СУ бе осветен на храмовия си празник 3 ноември – Денят на Св. Пимен Зографски. Той е покровител на художниците и иконописците.

Откриването му е в Деня на християнското семейство през ноември 2012 г. Изграждането му е дело на училищната общност. Идеята за параклиса е на журналиста Благой Цицелков, тогава ученик в 51 СУ, а училищното ръководство се заема да я реализира. Родители и настоятелство

правят дарения, приятели на училището също се отзовават и така първият училищен параклис е факт вече 10 години.

Храмът е проектиран и изграден от арх. Петя и Юри Георгиеви, автори на над 10 проекта за църкви, сред които и българския храм „Св. София“ в Чикаго.

Стенописите са дело на учителя по изобразително изкуство Антон Калчевски и негови ученици от училището. Има ли православие, има и България, казва той.

СНИМКА: Веселин Стефанов

(Продължение от стр. 1)

не успяхме да го отпразнуваме, както си знаем. Въпреки ограниченията отново бяхме новатори и празнувахме онлайн с богата програма от всички класове. На 27 май пък ни очаква Нощ на науката и изкуствата под надслов „Отново заедно“. В творческите работилници на двора и в ателиетата учениците ще се срещнат с видни дейци на културата и науката и с известни личности, приятели на училището. Предстои ни и още едно предизвикателство – тази година ще приемем първите ученици в новата професионална паралелка „Компютърна анимация“ в 8 клас. През годините доказахме, че в нашето училище успешно изучаваме изкуството чрез най-новите дигитални методи, и затова мястото на такава паралелка беше точно при нас. С времето страхът от вируса отстъпи на голямото ни желание отново да сме заедно.

Благодаря на учениците, учителите и родителите, на всички, които допринесоха за успеха на 51 СУ през тези месеци. Нека заедно да продължим да работим за любимото училище и да го превърнем наистина в Училище на щастието!

Васил Атанасов създаде платформата за иновативните училища на София

ВИКТОРИЯ СТАНКОВА,
МАЛЕНА ИРИНЧЕВА

Ако някой иска да се ориентира в предимствата и различията на иновативните училища в София, може да направи това най-добре чрез новата онлайн платформа, създадена от Васил Атанасов. Васил завърши миналата година 51 СУ и в момента е организатор на изложението за иновативни училища в София. Той обаче пренася това и в дигиталното пространство и създава специално приложение за иновативните училища.

Васил е избрал 51 СУ, тъй като брат му е учил в нашето училище две години преди него и непрекъснато хвалел училището и учителите. След като видял нещата отвътре, решил да представи 51 СУ като едно от най-иновативните училища, но осъзнал, че има и много други иновативни училища. Първоначално идеята била да започне този проект само с 51 СУ, а след това да се включат и другите училища, но впоследствие директорът г-н Александров много харесал идеята и насочил Васил направо да работи със Столична община.

Васил представя платформата на тогавашния вицепремиер Томислав Дончев по време на изложението.

СНИМКА: Facebook @Vasil Atanasov (Maax)

“Изложението за иновативни училища в София е онлайн платформа, която ще работи цялостно, а на живо ще е само 4 дни”, разказва Васил. Идеята е всички родители и ученици да могат накратко да се запознаят с училищата и какви иновации имат те. Когато бил 13-годишен, експериментирал с многобройни занимания в продължение на 2 години. Знаел, че когато тези две години минат, ще трябва да реши с какво иска да се занимава в бъдеще. От всичко най-му харесвало да разработва игри и приложения и избрал виртуалната реалност, когато все още не била популяризирана.

“Защото това е бъдещето”, мотивира избора си

Васил. “След първото ми изложение “DevPlay” в Румъния през 2018 г., разбрах, че в цикъла на разработчиците на игри има 3 главни фактора: обучение, разработване и споделяне на знания”, казва Васил.

Той избира да сподели знанията си с други ученици, които са запалени по разработването на игри, и започва да преподава в 51 СУ на ученици от гимназиален етап.

Сега Васил е студент в УНСС и изучава маркетинг и стратегическо планиране на английски език. През свободното си време не изоставя видеоигрите, но разтоварва с паркур, free gun и каране на лонгборд.

Обрахме наградите на състезанието по информатика

През декември се проведе Национално състезание по бизнес информатика E - BI Competition. Участниците трябваше да покажат знания за обработка на голям обем информация и графичен дизайн. Групите бяха ръководени от г-жа Савова и Людмила Иванова. В резултат от показаните умения и знания, първите три места спечелиха наши ученици.

Победителите са от 5 до 9 клас. Това са Мартин Савов, Петър Цвятков, Виктория Петкова, Стефан Радев, Васил Попов, Иван Кънев, Мариан Савов, Виктория Станкова, Константин Найденов, Александър Радев, Константин Радев, Росен Стоянов. Те участваха не само в състезанието “Бобър” по информационни технологии, но и в конкурса “Рицарят в мен”. Първото място и в него бе спечелено от наша ученичка, която се класира за международния кръг.

Тези успехи са резултат от добрите учители и най-модерната база, с която разполага 51 СУ.

Поредното доказателство за това е участието на 9-б клас с ръководител Боряна Радева в конференцията за бъдещето на Европа „Влез в мрежата“. Тя се проведе през декември в НДК.

Учениците се състезаваха с известни личности и спечелиха много награди.

През изминалата година ръководството на училището закупи лиценз за графичен софтуер на фирмите Corel и Adobe в кабинетите за 11 и 12 клас.

През януари пък десетокласниците получиха специални благодарности по време на националното оценяване на дигитално-медийните умения на учениците.

Победителите от състезанието с грамотите си в кабинета на директора.

СНИМКА: Архив на 51 СУ

Кога да бие първият звънец?

**От 15 септември
ще имаме
време за
почивка**

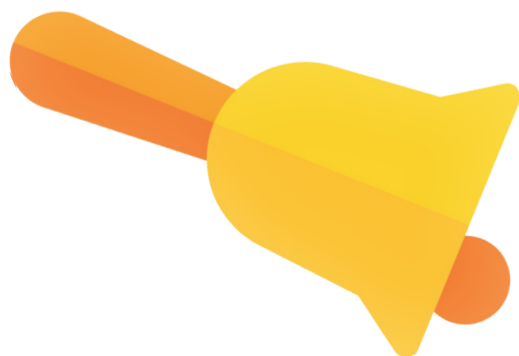
ЯНА МАРТИНОВА

По-къса ли да бъде лятната ваканция за учениците? По предложение на Министерството на образованието и науката лятната ваканция може да се скъси за сметка на ваканциите през годината. Това има своите добри и лоши страни.

Аз заставам в защита на сегашното разпределение на ваканциите въз основа на общата нагласа на мен и много от връстниците ми. За предпочитане е дължината на лятната ваканция да не се променя, защото така остава повече време на учениците за пътуване и отдых. Макар, че ние бихме имали това време, разпределено през годината, вече сме с нагласата за дълга почивка през лятото и дори няколко дни разлика биха променили настроението за новата учебна година. Започването на училище по-рано също би могло да значи, че учениците трябва да прекарват повече часове в нагорещените от лятното време класни стаи, което може да доведе до допълнителна липса на концентрация.

Друг аргумент е, че ако има само една седмица разлика в плановете на МОН, то не си заслужава да бъде променяно разпределението на ваканциите.

Каквото и да е крайното решение на МОН, броят почивни дни през годината остава същия. Една седмица промяна би объркала плановете на някои ученици, решили да пътуват късно, но би помогнала на тези, които се чувстват изморени през учебната година.

Boxing gloves icons created by Aranagraphics - Flaticon

Министерството на образованието обсъжда кога да започва учебната година. Предложенията са три – 1, 7 или 15 септември. Аргументите и в трите варианта са много, но „Вести +“ също се включва в дискусиата с две позиции.

Първият учебен ден.

СНИМКА: @School.51

**1 септември
ще доведе до
по-дълги
ваканции**

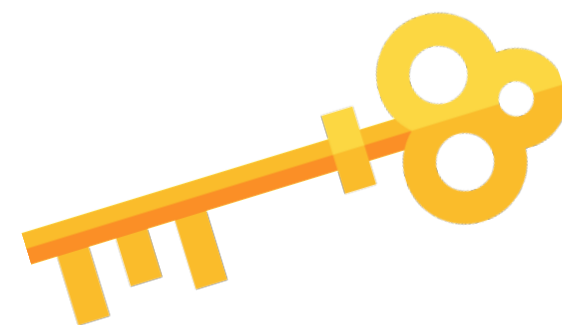

ЙОАНА ТОДОРОВА

Предложението на МОН за нови начални дати на учебната година определено предизвиква обществено разделение между ученици, родители и управляващи. Най-често задаваният въпрос остава “Ще бъде ли това в полза на учениците”. Отговорът на този въпрос не може да бъде категоричен, тъй като Министерството на образованието все още не е представило график с разпределението на ваканциите. За момента предложението е само на етап проучване на нагласите на директорите на училищата.

Графикът на учебното време може много спокойно да се промени и то в полза на абсолютно всички участници в системата. Ако учебната година започне в началото на месец септември, това би дало възможност за адаптиране на голяма част от учениците.

Моето мнение като ученик, следователно и потърпевш от предложението е, че тази промяна би била само в полза за всички ученици. Преместването на началото на учебната година от 15-ти на 1-ви септември би означавало по-дълги ваканции, които ще бъдат равномерно разпределени през 10-те учебни месеца. Тези по-продължителни почивки ще бъдат в изгода особено за възпитаниците, които участват в много извънкласни проекти. Поради тази причина смятам, че промяната, която МОН обсъжда, ще бъде само в помощ на всички учащи.

Ния сама си илюстрира стихосбирката

**ЯНА ВАСИЛЕВА,
МАРИЯ-ЗОИ ЙОТОВА**

Ния Христова от 12-а клас започва да пише стихотворения на 12-годишна възраст, а в края на 2018 г. отпечатва "Моята първа стихосбирка", илюстрирана от самата нея.

Първото ѝ признание идва в конкурс, посветен на Никола Вапцаров. За него разбира от интернет, а Вапцаров е любим поет на нейната баба, с която прекарва много от времето си и която я мотивира да пише.

Заради нея тя се включва в конкурса, в който трябва да напише стихотворение по откъс от негов поема. И...спечелва конкурса. Вълнението ѝ е голямо и тя бърза да сподели с приятелите си.

Първата ѝ любов е музиката. Затова тя създава и текстове за песни. Макар да учи в паралелка с профил изобр. изкуство, тя предпочита повече да пише. Затова иска да учи българска филология.

Нейното голямото вдъхновение е баба ѝ, която я подтиква да чете и запалва големия ѝ интерес към литературата.

Любовта към изкуството я подтиква да даде идеята за създаването на инициативата "Мечтай и твори", където и други нейни съученици могат да се изявят.

Ния приканва своите съученици, които имат общи интереси, да се обединят и да представят своите творби на събития, организирани от самите тях.

Ния, до писателя Георги Константинов, по време на награждаването

Ния с певицата Алиша Павлова - Ашли, която е нейна фенка.

Ния с художниката Лиляна Петрова - Лулу.

СНИМКИ: Личен архив

Изгряващо слънце

Аз съм слънце, изгряващо в твоите ръце,
мила моя родино.
Кръвта ми тече като буен поток, като
руйно вино.
В душата ми впитат се обич и вяра,
че утре живота ще бъде по-хубав, по-мъ-
дър.
И всяка вечер сърцето ми в молитва
изгаря.
В пролетен бяг надежда намирам.
За мен ти си светла обич, Българийо
мила.
Ти си родина, дом и закрила.
Пред красотите ти безброй
като въськ разтапам се от гордост не-
сравнима,
че твоя съм и в тази земя съм се родила.
В твоите длани аз съм слънце изгряващо.
Светла вяра дните ми гали,
че моята младост огнена следа тук ще
остави.

24 май, 2021 г.

Писмо до Левски

Ти си гласа на кръвта.
Ти си образа на смелостта.
Ти като слънце разпръскваше светлина
по цялата българска земя.
И слепците с очи проглеждат
и в сърцата си обич усещат.
Върна си българският народ
своята гордост и пробуди се за нов живот.
Гладната му душа ти с нова вяра нахрани.
Даде му смелост българското до смърт да
брани.
От твоя портрет блика една чудна сила,
която цял един народ е спасила.
В днешните дни пълнят се очите ни
с благодарност и със сълзи.
Нека тази жива обич заедно ни държи
и отново за добро дело да ни обедини.

15 февруари, 2022 г.

Море от мечти

Море, слънце и мечти.
Прилив на енергия в мене си ти.
С теб в картини пъстри аз живея.
В тях музика от рая там звучи.
Любов и радост се преплитат в нежност,
плисват се като вълни пенливи, чисти.
Като гларус в полет поемат моите мечти
в море от слънчеви лъчи и златни класове
с надежда
в които всяко зрънце е мечта и нежност.
А вечер светлини угасват, светват пак
И озаряват притихналия морски бряг от
фара там отсреща.
Дай ми вяра!
Рисувам по златния пясък с миди сърца.
Диво танцувам щастлива сега.
Море, слънце и мечти.
Това за мене си ти.

12 юли, 2019 г.

Рицарят в мен

Ех, с малък дървен меч в ръка
не съм като тези, които водят война.
Малките ми кафяви очи
са виждали много в тези дни.
Мислех, че яздат коне,
а мирни граждани стрелят те.
Не се тревожи, малко дете,
всичко ще се оправи, така поне
казват те.

Анастасия Владова, 5.Б клас

Перон 9 ¾

Вълшебството те чака в Хогоуртс,
пръчката си взимай ти!
Чантата веднага си оправяй
и отивай на Диагон Али!
Сова, жаба или прилеп,
помощник ти си избири.
Пощата да носи той
готино, не мислиш ли?
А пристигнеш ли във Хогоуртс,
в магьосник се превръщаш ти!
Направи заклинание, фокус-бокус,
чудна работа, нали?

В час по отвари внимавай!
Само да не сгафиш!
Снейп ще бъде недоволен,
а ти много ще изпатиш!
Сърце от дракон, на муха главата,
смеси ги и направи магия!
Отварата избухва ти в лицето,
затрупан с пепел си до шия!

Пък после какво – трансфигурация!
Столтът в гъба, бюрото в прасе!
Можеш ли полето да превърнеш,
в някакво магическо трасе?

Смъртножадните на път са –
пръчката да е в ръка!
Дебне в тъмното опасност,
и дуела ще приема веднага!
Белатрикс измъчва със Круцио,
писъци се чуват, знам!
Казваш ти Експелиармус
и вещицата е до там!

Финална битка предстои,
в нея хвърляме се аз и ти,
заклинания редим!
Потър с Волдеморт се дуелира,
не за първи път...
Хари силите събира,
а Волдеморт... умира!

Николай Георгиев, 6-г клас

Плачещата върба

Клоните на всички дървета се извисяваха високо. Зелените им листенца блестяха под лъчите на ясното слънце. Розовите им пъпки разцъфтяваха тъй бързо, а клонките им се полюшваха под музиката на пролетния ветреца. Само в средата на гората се откриваше малка полянка с кокетно езерце. Папурите му сякаш стигаха до небесата. Във влажната пръст се виждаха най-много дългите корени на върбата. Тя се беше наклонила към блатистото езерце и сякаш клоните ѝ стегнаха. Листата ѝ бяха мокри, като че ли е ронила дълбоки сълзи. Под нея седеше млада девойка със златисторуси коси, стигащи до петите ѝ.

– Какво да правя, майко? – рече девойката с треперещ глас.

Изведнъж сухото стъбло на върбата се размърда. Тя протегна дългите си клони и прегърна дъщеря си.

– Скъпа моя, от малка беше отгледана от мене, след като родителите ти те оставиха още невинно пеленаче. Под моите клони аз те отгледах като свое родно дете. Още невръстна те пуснах на училище да се изучиш като другите хора. Намери си годеник и сватба те очаква. Живей си живота и забрави за мене. Аз ще си стоя тук ден и нощ ще си мисля за тебе, ще се моля за щастието ти. – Благодаря ти, майко върбице, за съвета ценен! Ще идвам да те виждам! Благодаря ти за всичко, което си направила за мене!

И с усмивка на уста девойката хукна към селото, където я чакаше пищна сватба.

Времето минаваше, а дъщеря ѝ не се появяваше. Върбата се сви и изсъхна. Езерцето до нея също пресъхна. Клоните ѝ се чупеха като сухи съчки. Листата ѝ изпокапаха. Върбата никога нямаше пак да е така зелена и свежа, отвътре сърцето ѝ се късаше.

Всичко стана черно... Последното, което тя чу,

Каква полза за човек, ако придобие цял свят, а погуби душата си...

Желанието - съпътстваща сила в човешкия живот, отговорна за мечтите, за действията, мислите и целите. Сила, която живее в ума на хората и ги кара да се питат: „Каква е цената на успеха?“, „Готов ли съм да я платя?“. В отговорите на тези въпроси се крие истината - красива, хитра, ефирна. Успехът се гради на компромиси и провали, битки с другите и със себе си.

В стремежа си за реализация хората забравят кои са всъщност, по пътя към победата губят същността си. Забравят за моралните ценности, душата им вече е пуста. Борят се всеки ден, за да оцелеят, поставени са пред ежедневни избори - да продължават да се борят или да се носят по течението на вълните - непознати и опасни. Загубата ги завлича надолу, към дъното. Водата изпълва тялото им. Борбата има предвидим край, хората са обречени.

Когато човек притежава целия свят, той не знае кой е, не може да опитоми душата си, умът му го ръководи.

Тялото не се намира там, където е разумът, а там, където е сърцето. Свързани са. Историята на хората се превръща в тежест около врата им, всеки иска да бъде свободен.

Когато човек забрави сърцето си в битката

СНИМКИ: <https://www.freepik.com>

беше звукът на наточена брадва. След това усети силно пробождане в стъблото си.

След дълги години една стара жена застана до езерцето с надеждата, че върбата още я чака, но когато пристъпи напред, се спря вцепенена от гледката. До него имаше един голям изсъхнал пън. Старицата заплака, а от очите и рукаха сълзи. Тъй много плака, че сълзите ѝ напълниха цялото езеро. Напои се дървото. Над сухия пън израстна малко зелено стръкче, което продължи да расте...

Магдалена Рачкова, 6-г клас

за надмощие, той губи живота си. Разделя се с желанията, мечтите, мислите, чувствата си и съществува безцелно. През него преминава светът, сякаш е прозрачен, невидим. Огънят в душата му е потушен с море от нещастие.

В най-мрачните времена се крие светлината, изпаряваща водата. Светлината, която носи със себе си щастието, благодарността и втория шанс за по-добър живот.

Днес героите са хората, които символизират белия цвят, новото начало и радостта. Това са майките, които обичат безгранично. Пожарникарите, които спасяват невинни души и излагат себе си на опасност. Лекарите, които не се страхуват. Бащите, окуражаващи своите деца. Учителите, отдали се изцяло на работата си. Хората, които се обичат.

Храбреците показват пътя към същността на изгубените и тогава започва нова борба - за по-добър живот.

Славата и успехът не се намират в големите постижения, а в големите сърца. „Каква полза за човек, ако придобие цял свят, а погуби душата си...“

Весела Йорданова, 7-б клас

Мишката и четката в новото ни лого

ДАФИН БОЖИЛОВ

Подновеното лого на училището дойде с много промени. Детайлите в него са успели да обединят всички цели и ценности на училището. Автор на логото е Ивона Арсова, преподавател по изобразително изкуство в 51 СУ училище. Самата г-жа Арсова е възпитаник на нашето училище и това ѝ е помогнало да усети атмосферата и да

Емилия Гечева - Четката ми заприлича на ракета, от онези, които рисувахме като деца, честно казано първата ми асоциация беше с "изстрелване" към нещо ново, нещо по-добро!

Катя Кутянова - Творчество и иновации (четката и мишката).

Ваня Атанасова - Всеки сам "рисува" настоящето си, а с малко късмет и голямо сърце "гради" своето бъдеще.

Жасмина Ризова - Изкуство и любов

Симеон Петков - Щастие, творчество и креативност, иновации.

Ивона Арсова, автор на новото лого

компютър, са символ на основните предмети в училището – изкуството и компютърните науки. От фейсбук страницата на училището се разбира, че родителите и приятелите на училището харесват новото лого.

предаде емоцията си графично. Детелината, която е знак на училището от години, пожелава късмет на всички ученици. Сърцето е любовта и позитивността, които преобладават сред учители и ученици. Това е и една от многото цели на училището.

Двата други елемента - четката и мишката за

11-годишната Лора направи първа самостоятелна изложба

МАРИЯ-ЗОИ ЙОТОВА, БОЖИДАРА ПЕНЕВА

11-годишната Лора Генчева откри първата си самостоятелна изложба в коридорите на училището през януари. Идеята за това е на педагогическия съветник Таня Милова, а реализацията – на преподавателката по рисуване Мария Кутлова. Изложбата е уникална с това, че самата Лора усеща света по различен начин, тъй като е със специални образователни потребности. Затова и национални медии като bTV, вестник „Монитор“ и други обърнаха специално внимание на събитието.

Изложбата включва 13 любими картини на малката художничка. Сред тях е „Шумът“, която изобразява остри линии на червен фон.

По този начин Лора изразява как ѝ действа шумът, обяснява майката Даниела Янева, която подкрепя дъщеря си в таланта ѝ. Родителите ѝ разбират, че проявява интерес към рисуването, когато Лора е на 3 години. И оттогава се грижат малката художничка непрекъснато да има под ръка материали за рисуване, за да изразява чувствата си.

“С Лори се запознах миналата година, когато видях страстта ѝ към рисуването. Картините наистина са интересни. А още по-интересно е, че тя рисува за части от секундата. И рисува много смело, изразително и хубаво. Тогава решихме с екипът за личностно развитие и подкрепа да по-

Лора с майка си и логопеда Цеца Георгиева (в ляво) на откриване на изложбата.

СНИМКИ: Facebook@School.51

кажем, че в нашето училище освен, че е важно децата да учат, срещат и подкрепа за развитие на талантите си”, разказва Таня Милова, педагогически съветник.

Лора рисува това, което я вдъхновява - анимации, хорър филми, дори пресъздава възрожденците, Васил Левски и други. За нея е по-лесно да нарисува какво чувства, отколкото да го каже. Всичките 13 рисунки, представени на изложбата, са подбрани от майката на Лора, защото са по-ярки, “Всяка една сама по себе си е много специфична, много особена и много различна”, казва майката. Малкото момиче не твори само с моливи и четки. Тя изразява себе си и с пластелин и глина.

Лора иска да продължи да учи в нашето училище и занапред. На 1 юни за Деня на детето Лори ще представи новата си изложба в ОКИ „Красно село“ със съдействието на 51 СУ. На тази изложба ще бъдат показани както картини от предишната, така и нови. По този начин изкуството на 11-годишната художничка ще стигне до повече хора.

Морското дъно на 12-а живее в Бургас

НЕЛИ РАШЕВА

През лятото на 2021г. ученици дванадесетокласници от паралелката с профил „Изкуства“ на 51 СУ „Елисавета Багряна“ участваха в проект по програма „Дебюти“ на Национален фонд „Култура“.

Проектът „ПРОСТРАНСТВАМЕ“ е осъществен от фондация „ПОДЛЕЗНО“ и 51.СУ. Младите артисти и ръководителят им Иван Матеев изрисуваха подлез до Медицинския университет „Проф. Асен Златаров“ на тема „Морско дъно“. Децата се трудеха неуморно две седмици и половина, за да създадат достоверна, реалистична картина на подводния свят. За осъществяване на композицията са използвани предимно спрейове, фасадна и алкидна боя. Учениците имаха възможността да научат и приложат много нови техники с помощта на артиста художник Димитър Стафидов.

лети за прочутия авиомузей, тениски с текст от Петя Дубарова и книга с „Разкази за морето“. Най-ценни за децата са отзивите на гражданите, които преминаваха през подлеза.

„Едно от най-хубавите неща бяха всичките мили думи, които получихме. Наистина ни мотивираше да се трудим още по-здравно - заяви Мартин.

„Младите студенти много ще се радват на шарения подлез. Те минават през него всеки ден - каза портиерът на университета.

Художниците са единодушни. Биха повторили това преживяване отново. В Бургас те се сблизиха и подобриха работата си като екип.

Участници:

Евелина Георчева, Джулия Иванова, Андрей Йорданов, Мартин Николов, Иван Матеев, Димитър Стафидов и Юлия Иванова.

Фондация „ПОДЛЕЗНО“ има и много други за-

вършени проекти със сходна идея. Като например: „Научният подлез“, „Музикалният подлез“ и др. Съвместно с учениците на 51 СУ през пролетта бяха направени две пана - стени на тема: „Ксенофобия“ и „Благодарност към лекарите за битката с COVID-19“ пред Инфекциозната болница в София

Участниците в проекта „Морски подлез“ на откриването му.

СНИМКИ: Иван Матеев

„Наистина усъвършенствах артистичните си умения! - сподели Джулия Иванова.

Идеята на младите художници бе да пресъздадат черноморското дъно на първата стена и океанското на втората. Подлезът днес сякаш се прелива от плитко към дълбоко и хората може да се наслаждават на цветни медузи и корали от едната страна и да се „гмурнат“ с китове и потънал кораб от другата. А защо да не срещнат и някоя русалка?

Учениците - автори на проекта бяха поздравени от кмета на Бургас г-н Димитър Николов и от ректора на университета по време на официалното откриване на подлеза на 10.09.2021г. Те получиха много награди, включително и би-

Посрещнахме с хляб и сол първите гости по „Еразъм+“ след пандемията

Наши ученици участваха в проекта в Португалия и Румъния

Гостите се разходиха из София и посетиха храма "Св. Ал. Невски".

ДИАНА КЪНЧЕВА

Първите гости по проекта „Еразъм +“, след двугодишния застой по време на пандемията, пристигнаха на 21 март в 51 СУ. По коридорите пак се чува реч на различни езици, а учители и ученици имат отново възможност да демонстрират традиционното гостоприемство, с което е известно училището ни. Осмокласниците даже ги посрещнаха с хляб и сол и им показаха родните фолклорни традиции.

Така „Еразъм +“ победи пандемията, а учениците отново ще пътуват и създават приятелства по света, благодарение на европейския проект.

Всъщност през декември бе първото пътуване по последния проект на „Еразъм+“, който 51 СУ спечели. Тогава няколко ученици от гимназията посетиха испанското градче Португалете, близо до Билбао. Те трябваше да дебатират по две много интересни теми: „Пица и джънкфуут“ и „Животните в цирка и зоопарка“. В дебатите децата трябваше да застанат на позиция „за“ или „против“ вредната храна, как да я избегнат в менюто си и да изразят отношението си към животните.

Освен, че упражняват английския си, защото това е официалният език на дебатите, в спора се провокира мисленето на учениците, те се учат да отстояват своето мнение и да защитават позиции, пояснява г-жа Антоанела Славейкова, координатор на „Еразъм+“ за 51 СУ.

Във всеки дебат от проекта „Еразъм+“ има три групи – едната е ЗА, другата е ПРОТИВ, а мъдро жури от ученици отсъжда на финала коя група по-добре е успяла да ги убеди в своята позиция и да я защити аргументирано.

Всяка държава има представители в двете групи и в журито. „Така се преплитат културните различия и начинът на мислене по обсъжданите теми, а децата се научават и да работят в екип, за да излязат накрая с общо мнение“, обяснява г-жа Вихра Георгиева, ръководител на проекта.

За пицата надделял отборът, който е наблегнал на здравословното хранене. Другият отбор обаче

също имал интересна позиция – че пица може да се прави не само от тесто, а и от здравословни продукти.

„За успеха са важни и начинът на представяне, ораторските умения, мотивацията. Децата се учат на толерантност, на търпение, на феърплей“, казва г-жа Георгиева и дава пример: при първия дебат едно испанско момиче много се притеснило и нищо не успяло да каже. Всички гласували да участва и във втория дебат и там на разкошен английски тя защитила блестящо тезата си.

През февруари по същия проект в Румъния дебатирани по темите „Защо е важно да сме граждани на ЕС“ и „Велик учител ли е пътуването“.

С много примери всички взаимно подкрепили тезата, че пътуването е не само туризъм, но и познание – защото се посещават музеи, научава се

Разгорещените дебати "за" и "против" вредните храни в Испания.

С хляб и сол посрещат първите гости по проекта за историята, за културата, за традициите и бита на съответната държава.

Групата е приета лично от кмета на Букурещ, посетили са и замъка в Пелеш, известен с уникално красивите си зали с дърворезба и кристални полилеи. Децата се впечатлили много от стенописите, от архитектурата.

По време на срещата си децата общуват на английски, учат отделни думи и от родните си езици. Хубавото е, че и след като се разделят, контактите между тях продължават – пишат си в социалните мрежи, споделят снимки, През март пък България е домакин. Тук участниците кръстосаха аргументи „за“ и „против“ домашната работа - има ли полза, или си губим времето с нея въкъщи, вместо да отидем на спорт или на кино, и не трябва ли в час всичко да научим.

Втората тема е „Да намалим пластмасата в бита“ – как да използваме предмети, които не замърсяват природата. Нашите деца посрещнаха гостите с био храни, с дървени вилици и лъжици и картонени чашки и чинийки, които се рециклират.

В края на март очакваме още гости от чужбина по „Еразъм+“. Тогава участниците пък ще правят вестник. Какво ще пише в него – ще ви разкажем в следващия брой.

СНИМКИ: Антоанела Славейкова

В кметството на Букурещ.

Сеитбата в училищната оранжерия приключи през февруари. Най-активни бяха 5-в клас.

Най-щастливите кокошки живеят в двора на 51-во

Кокошките на 51-во се радват на внимание през цялата година и се отблагодаряват с прясно снесени яйца.

СНИМКА: Авторът

БОЖИДАРА ПЕНЕВА

Щастливо кудкудякане се чува от година в двора на 51 СУ. То идва иззад физкултурния салон, където живеят трите кокошки-любимки на децата. Те са атракция и за квартала, защото гласът им се чува и през оградата, а минувачите им подхвърлят трохици и солети.

“Целта ни е да запознаем най-малките с отглеждането на животните. А едни от животните, които най-лесно се гледат, са кокошките”, обяснява зам. директорът на училището Веселин Стефанов пред репортер на вестника и продължава: “Целта е да запознаем учениците, че яйцата не идват от магазините. Да ги научим как се отглеждат кокошките и какви са навиците им, с какво се хранят, по колко яйца снасят на ден, всъщност това е нещо като зоокът”.

Основната грижа за кокошките има г-жа Цвети Кирилова, преподавател по “Човек и природа” и нейният Клуб по извънкласни дейности “Оранжерия и животновъдство”. Училищният персонал също помага за изхранването.

През изминалия срок стана традиция децата, които са направили нещо добро, да обядват в

стола с директора омлет от прясно снесени яйца от любимите кокошки. А това са Ани Кирова от 8-в клас, която намери изгубено портмоне и Теодор Стойчев от 1 клас. Той пък откри загубен телефон на съученик и веднага го предаде на дежурния учител, за да стигне по-бързо до разтревожения си собственик.

Кокошките обаче си нямат имена. Засега... Според г-н Стефанов трите пернати очакват своя кръстник и ръководството даже е готово да сложи табелки с имената им.

Заради добрите дела, които извършиха Ани Кирова от 8-в (на снимката горе) и Теодор Стойчев от 1-в имаха честта да обядват с директора г-н Александров омлет от прясно снесени яйца от училищните кокошки. Ани върна намерено портмоне, а Теодор – загубен телефон на дете от 5 клас.

Снимки: facebook @school.51

Юлия Златкова отново е национален шампион на скиите

ДАМЯНА РАДЕВА

Юлия Златкова от 12-а клас на нашето училище отново е шампион в скислалома. Тя участва в националния женски отбор на България по ски алпийски дисциплини и този сезон спечели всички състезания в своята категория. Любима дисциплина ѝ е слаломът – харесват ѝ динамиката и адреналинът.

Когато Юлия е на 3 години, родителите я водят на Витоша и там за първи път стъпва на ски. Година след година продължава да тренира усилено и я приемат в националния женски отбор

До 14 годишна се състезава само в България в дисциплината гигантски слалом. След като преминава в следващата възрастова категория, вече може да премери сили и на международните писти. Досега им 80 победи.

Има двама братя – Камен и Калин, които също тренират ски и жънат успехи на пистите. Тримата изключително много се подкрепят и доста често тренират заедно. Не са се засичали на състезания, заради различната възраст, но на пистата непрекъснато се състезават.

„Знам, че са зад мен, дори и да загубя“, казва Юлия.

„Много благодаря на училището, че ме подкрепя и ми помагат с наваксването на материала“, казва Юлия.

Юлия във вихъра на слалома.

СНИМКИ: Личен архив

Деца от трети и четвърти клас, след като си написаха домашните в занималнята, извиха кръшно хоро в двора на училището в най-топлия февруарски ден. Идеята за това е на учителките Поли Кожухарова и Александра Георгиева. Родители и минавачи аплодираха малките танцьори, които със сигурност ще повторят хорото отново.

Снимки: Facebook@School.51

СНИМКА:
ДИАНА
СТОЙЧЕ-
ВА

Учениците от в 51 СУ са донесли много медали и купи от различни състезания. Но заради ограниченията тази година групите sportive нямаха състезания и нашите отбори не успяха да увеличат колекцията от купи. Времето се затопля и спортистите ни вече загряват сериозно, така че скоро и тези витрини ще станат тесни за наградите.

Вести +, брой 99

Издава: Медиа център 51

Редактори: Нели Рашева, Атанас Атанасов, Иван Матеев, Диана Кънчева

Редколегия: Йоана Тодорова, Александра Бонева, Божидара Пенева, Яна Мартинова, Яна Василева, Мария-Зою Йотова, Дафин Божилков, Дамяна Радева, Авенир Михайлов, Виктория Станкова, Малена Иринева, Диана Стойчева

51 СРЕДНО УЧИЛИЩЕ "ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА"

Адрес: гр. София 1612, район Красно село,
ул. "Софийски герой" №28

тел. 02 9520545

e-mail: office@51school.bg

facebook - @School.51

instagram - 51su_elisavetabagrqna